

מקורות פרשת שופטים תשע"ח אם הכול תלוי במזל, למה לא להתייעץ עם אסטרולוג?

נופל ביום ההולדת שאז **המזל השולט ביום ההוא** - עוזר. **תענית כ"ב**: בר ישראל דאית ליה דינא בהדי נכרי, לישתמיט מיניה ב[חורש] אב דריע מזליה ולימצי נפשיה באדר דבריא מזליה.

ש"ע רבינו הזקן רע"ג: יש נזהרים שלא לקדש בשעה ראשונה של הלילה (דהיינו שעה שביעית אחר חצות היום) [שבימי הקיץ חוזרים אז מבית הכנסת]... לפי שבשעה הראשונה הוא מזל מאדים וסמא"ל מושל עליו. [ובכלל בכל שמחה מאחלים "מזל טוב"].

רמ"א יורה דעה סימן קע"ט: במה שאדם יודע שהוא כנגד המזל - לא יעשה ולא יסמוך על הנס, אלא שאין לחקור אחר זה משום תמים תהיה.

4. **ישעיהו מג**: אתם עדי נאם ה' ועבדי אשר בחרתי - למען תדעו ותאמינו לי ותבינו כי אני הוא לפני לא נוצר אל ואחרי לא יהיה.

הרבי מליובאוויטש מאמר ד"ה ביום עשתי עשר תשל"א: אלו שעבדו לכוכבים ומזלות... הוא לפי טעותם שהכוכבים ומזלות הם בעלי בחירה וחשבו... שעזב ה' את הארץ בידי הכוכבים ומזלות והנהגת הארץ תלויה רק בהם... וישראל יודעים את האמת שכל הממוצעים שעל ידם באה ההשפעה הם רק כגרזן ביד החוצב... שהם רואים את הפנימיות.

אגרות קודש הרבי מליובאוויטש יח עמוד רה: במענה למכתבם בו שואלים למזלם. הנה כבר נאמר: "תמים תהיה עם ה' אלקיך" ואין ענין בדרישה למזל ולעמידות וכו' כי אם ללכת בדרך המלך, מלכו של עולם, היא דרך תורתנו ומצותיה. זאת אומרת להתנהג בחיי היום יום בכל ענין ופרט מתאים לפי המבואר בשולחן ערוך וכיוצא בזה. ואז הובטחנו אשר 'אין מזל לישראל', ומקיים בורא העולם ומנהיגו על פי מה שכתוב: אם בחקותי תלכו וגו' ונתתי גשמיכם וכו' ככל הברכות המנויות בפרשה.

1. **דברים יח**: כי אתה בא אל הארץ אשר ה' אלוךך נותן לך, לא תלמד לעשות כתועבת הגויים ההם: לא ימצא בך מעביר בנו וכתו באש קסם קסמים **מעונן** ומנחש ומכשף.

רש"י: מעונן - אלו נותני עונות (זמנים) שאומרים **עונה פלונית יפה להתחיל בה דברים חדשים**.

רמב"ן: תמים תהיה - שנייחד לבכנו אליו לבדו... ממנו לבדו נדרוש העתידות מנביאיו או מחסידיו... וזהו שפירש אונקלוס 'תמים תהיה' - **שלים** תהא בדחלתא דה' אלקיך, שלא תהיה חסר ביראתו.

רש"י: תמים תהיה - התהלך עמו **בתמימות** ותצפה לו ולא תחקור אחר העתידות, אלא כל מה שיבוא עליך קבל בתמימות ואז תהיה עמו ולחלקו.

2. **שבת קנ"א**: רבי יוחנן אמר: אין מזל לישראל.

רמב"ם עבודת כוכבים י"א: ודברים האלו כולן דברי שקר וכזב הן והטעם בהן עובדי עבודה זרה הקדמונים לגויי הארצות כדי שיינהו אחריהן.

אגרת הרמב"ם לחכמי מרשיליא בצרפת: ואני יודע שתמצאו דברי יחידים מחכמי האמת בתלמוד... שאמרו שבעת תולדותיו של אדם גרמו הכוכבים כך וכך, אל יקשה בעיניכם, שאין ראוי להניח דברים של דעת שכבר נתאמתו הראיות [שאינם נכונים] ויתלה בדברי יחיד מן החכמים שאפשר שיש בדברים **רמז** או אמרם **לפי שעה** [עבור המון העם].

נדה ט"ז: אותו מלאך הממונה על ההיריון לילה שמו ונוטל טיפה ומעמידה לפני הקב"ה ואומר: רבש"ע, טיפה זו מה תהא עליה? גיבור או חלש, חכם או טיפש, עשיר או עני, ואילו רשע או צדיק לא קאמר, כדר' חנינא דא"ר חנינא: הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים.

מועד קטן כח: אמר רבא: חיי, בני ומזוני [אריכות ימים, ילדים ופרנסה] לא בזכותא [מעשי האדם] תליא מילתא אלא **במזל** תליא מילתא, שהרי רבה ורב חסדא שניהם חכמים צדיקים היו, זה מתפלל ויורד גשם וזה מתפלל ויורד גשם [היינו שניהם מלאי זכויות] ובכל זאת רב חסדא חי 92 שנים ורבה חי 40. אצל רב חסדא שישים חתונות ואצל רבה שישים אירועי שכול. אצל רב חסדא מאכילים לחם סולת לכלבים ואצל רבה אין כדי לתת לבני האדם לחם שעורים.

3. **תלמוד ירושלמי ר"ה**: עמלק היה מתעסק בכשפים ומה עושה? היה מעמיד חיילים ביום ההולדת שלהם, משום שלא במהרה אדם